

[Inger-Lise Bech Hansen.]

pension fra det 60. år, når der er behov for det, er jeg personlig meget glad for.

Og så skal jeg blot knytte en lille bemærkning til forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v., hvor der står, at det er fundet rimeligt at foreslå arbejdsgiverbidraget forhøjet fra 14 kr. 25 øre til 21 kr. for hver helårsarbejder, hvilket vil betyde en forhøjelse af det samlede arbejdsgiverbidrag med 8,5 mill. kr. til 26 mill. kr. årligt. Man kunne stille det spørgsmål, om det ville være urimeligt at overveje helt at fjerne dette arbejdsgiverbidrag fra lovgivningen. Beløbet er som før nævnt kun en dråbe i havet, og arbejdsgiverne er efterhånden pålagt en lang række administrative byrder i form af ulykkesforsikringsbidrag, pensionsbidrag, sygepengebidrag, ATP m. m., hvortil nu også kommer kildeskatten. En rationalisering på dette område er egentlig påkrævet, og en begyndelse kunne jo gøres her. Synes man, at pengene skal ind, kunne man jo forhøje et af de andre bidrag lidt.

Socialministeren (Bundvad): Jeg kan igen takke samtlige ordførere for tilslutning til forslagene om at forhøje pensionerne, om ændring i adgangen til at få førtidspension og om adgangen til anke. Jeg tror, det er rigtigt, vi får ajourført pensionerne, således som vi alle sidste år gav løfte om. Det betyder jo reelt, at vi, når vi kommer frem til den 1. april, forhøjer pensionerne med 25 kr. for ægtepar og 11 kr. for enlige.

Hr. Niels Mørk nævnte, at socialforskningsingen har ment, at der er 6.000-7.000 førtidspensionister. Jeg tager det kun op, fordi det kan se ud, som om det er en officiel publikation fra socialforskningsinstituttet, der nævner dette tal, og sådan er det ikke. Det er et tal, man har ment at kunne udlæde at et materiale fra socialforskningsinstituttet, men det skønnes i det materiale, jeg har set, at i hvert fald 5.000-6.000 skulle kunne få interesse i pension tidligere end ellers.

Med hensyn til dækningsprocenten, som fru Clara Munck og hr. Chr. Madsen var inde på, for hr. Chr. Madsens vedkommende snart for 50. gang, er det ikke muligt for ministeren at offentliggøre et procenttal beregnet i forhold til et tal, han ikke kender.

Det har jeg lov at sige så klart, for man forlanger af mig, at jeg skal sætte pensionen i det forslag, vi står med her, i forhold til den løn, der udbetales på arbejdsmarkedet i øjeblikket, et tal, som vi først har om et år eller halvandet. Det kan man ikke. Man kan regne tilbage, og de kendte tal viser os, at mens ILO-konventionen siger, at vi skal have en dækningsprocent på 40, så ligger de sidst kendte tal, de sikre tal, på 45. Hvordan så de usikre tal kan vise et resultat, vil jeg gerne diskutere i udvalget, men man må forstå, at det er gætteri, fordi vi ikke kender løntallene.

Så var der spørgsmålet om arbejdsgiverbidraget. Der er spurgt, om jeg har forhandlet; det har jeg ikke. Jeg havde det valg, at jeg kunne have foreslået det forhøjet med lige så meget, som invalidepensionen var forhøjet med; så tror jeg, jeg skulle have forhøjet det med 246 pct., og det afslog jeg. Så kunne jeg have foreslået det forhøjet med lige så meget, som lønnen er forhøjet med; så skulle det have været forhøjet med, jeg tror godt 100 pct. Det afstod jeg fra, og så fandt jeg frem til den billigste løsning, der var, nemlig at forhøje efter detailpristallet. Jeg kunne ikke tænke mig, at erhvervslivet specielt vil mukke over, at man har fundet den mest lempelige løsning på det spørgsmål.

Fru Clara Munck spurgte om fradragsreglerne. Det blev i sin tid i udvalget vedtaget, at socialministeren skulle nedsætte et internt embedsmandsudvalg, som skulle komme med en udredning, der skulle give ham anledning til at komme med forslag om ændring i fradragsreglerne, og det arbejdes der med. Jeg kan sige det på den måde, at det må være naturligt, at vi finder frem til ændringer af fradragsreglerne for alle dem, der har pension, der er indtægtsreguleret, på det tidspunkt, da vi vil gennemføre den fulde folkepension. På det tidspunkt må vi have indført nye fradragsregler for den gruppe, der er under de 67 år. Det arbejdes der som sagt med.

Med hensyn til hr. Chr. Madsens påstand om, at kontaktudvalget, pensionisternes egen organisation, ikke fungerer tilfredsstillende og efter hans opfattelse ikke er pressionsgruppe nok, må det jo stå for hans regning. Jeg kan sige, at for hver faglig overenskomstssituations afslutning har der i social-